

ФОРМИ АУДИТОРНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРАВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Як навчальна дисципліна право соціального забезпечення України є вибірковою дисципліною, що вивчається студентами юридичного факультету Київського національного економічного університету

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

забезпеченню, засвоєння студентами знань основних принципів та норм права соціального забезпечення, змісту основних законодавчих актів, розумінні зростаючої ролі права соціального забезпечення в соціальній державі, підготовка до практичної діяльності висококваліфікованих фахівців-правознавців.

Вивчення навчального матеріалу відбувається згідно навчальних планів підготовки бакалавра права та передбачає різні форми засвоєння знань з навчальної дисципліни і включає аудиторну, самостійну та індивідуальну роботу.

Основними формами аудиторної підготовки студентів є лекційні, практичні та семінарські заняття.

Традиційно найважливішою формою навчання і виховання студентів є лекція. Лекція (лат. *lectio* — читання) — систематичний, послідовний виклад навчального матеріалу, будь-якого питання, теми, розділу, предмета, методів науки. Вона є найекономішнім способом передавання й засвоєння навчальної інформації, оскільки викладач добирає найголовніше, найістотніше. Це ключова інформаційна магістраль у навчальному процесі вищої школи, яка дає змогу студентові отримати правильний підхід до вивчення предмета, зрозуміти основне. Студенту необхідно стежити за логікою викладу матеріалу. Людина думає у 4 рази швидше, ніж говорить. Мозок того, хто слухає, більшість часу вільний і послаблює увагу до мови того, хто говорить. Тому лекцію доцільно конспектувати. Це створює сприятливі умови для її запам'ятовування. Не слід записувати текст лекції слово в слово за викладачем, варто намагатися зафіксувати всі основні положення, сформульовані ним. Найдоцільніша форма запису лекції — тези, які звичайно викладач виділяє інтонацією, при цьому сповільнюючи темп мовлення, повторюючи сказане двічі.

Поряд із лекцією в умовах сучасної вищої школи семінарські заняття відносять до важливих форм організації навчального процесу. Семінарські заняття мають дуже давню історію, своїм корінням сягають античності. Це найважча і найскладніша форма навчального процесу, мета якого узагальнення, поглиблення і систематизація знань, здобутих студентами під час самостійної роботи з лекційним матеріалом і навчально-методичною, теоретичною літературою. На семінарах студенти вчаться виступати з обговорюваних питань, доводити свою точку зору, критично оцінювати різні джерела знань. Загалом, семінари сприяють формуванню у студентів інтересу до самостійного оволодіння знань, вчать критично мислити, сприяють більш інтенсивному формуванню таких важливих якостей, як критичність, гнучкість, глибина й самостійність мислення.

У практиці ВНЗ склалися два типи семінарських занять:

1) розгорнута бесіда за планом, з яким студентів ознайомлюють заздалегідь;

2) читання й обговорення рефератів, доповідей.

План лекції ніколи не повинен дублюватися на семінарському занятті.

Вивчення навчальної дисципліни супроводжується поточним, що включає оцінювання конкретних тем, модульним і сесійним контролем.

Отже, основними формами аудиторної роботи при вивченні права соціального забезпечення є лекційні та семінарські заняття, в процесі яких студенти повинні засвоїти суть правових категорій, зміст інститутів, об'єктивні закономірності їх розвитку, навчитися розуміти конкретний зміст норм права соціального забезпечення, вміти тлумачити їх, набути досвіду науково-дослідної та практичної роботи в галузі права соціального забезпечення.

Музичко Л. В., доц. кафедри педагогіки та психології

ВРАХУВАННЯ СТИЛЬОВИХ ХАРАКТЕРИСТИК УЧІННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТОРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ

Організація навчання на засадах особистісно-орієнтованої парадигми ґрунтується на визнанні студента центральним його суб'єктом, який не лише інтегрується у навчальний процес, але й виявляє здатність до організації власного учіння. Система вищої